Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

in nichilum redigor in me Adiuua me domine vi
ta mea ne peam in malicia mea Si non creasses do
mine non essem quia creasti iam sum si nõ regis
iam nõ sum ideo mea mita non mea gra te coege
runt ut creares me sed benignissima bonitas tua
i clemencia Illa caritas domine deus meus que te
adcrandum ipsa te questo i nõ cogat adregendũ
Quod enim potest quod me compulit caritas tua
si peam in miseria mea i non me regat dextera tua
hec te cogat domine deus meus clemencia adsaluã
dum quod creatum est que te compulit creare quod
creatum non est Ipsa te vincat caritas adsaluandũ
que te uicit adcrandum quia nec nunc minor est
quia ipsa caritas tu ipse es qui semp idem ipse es
i non est alius certa te non est abreuiata manus
tua ut saluare nequeat neq; aggrauata est auris
tua ut non audiat sed peta mea diuiserunt inter
me i te inter tenebras i lucem nec ymagine mor
tis i uitam inter uanitatem i uitatem inter hanc
lunaticam uitam meam i sempiternam tuam

Cap. 12. De lagit angustia hay.

Et sint umbre quibus aptor ihac
abysso caliginosa cineris humus
In quo prostratus iaceo donec al
puet dies i mutentur umbre
fiatq; nox infirmanito vtuis
tue vox domini in uirtute vox do
mini in magnificencia dicatq; fiat lux i fugent
tenebre i appeat arida germinetq; tra herbam
virentem i facientem semen i fructum lonim
iustitie regni tui domine pater i deus vita pqua
omnia viuunt i sine quo omnia mortua compu
tant ne delinquas me in cogitatu maligno i ex
tollencias oculorum ne dederis michi Auferi a
me concupiscencias animo irrenent i infirmito